

17. oktober 2007

Notat til Folketingets Politisk-Økonomiske Udvalg og Udenrigsudvalget om møde i Den Internationale Monetære og Finansielle Komité den 20. oktober 2007

IMF afholder årsmøde i Washington DC den 20.-22. oktober 2007, hvor IMF's repræsentantskab "Board of Governors" mødes. I forbindelse med årsmødet vil der den 20. oktober 2007 blive afholdt møde i den Internationale Monetære og Finansielle Komité (IMFC). Mødet i IMFC vil blive ledet af den italienske finansminister, Tommaso Padoa-Schioppa, der er komitéens nyudnævnte formand.

IMF's nuværende administrerende direktør, spanieren Rodrigo de Rato, meddelte i juli at han ville fratræde sin stilling efter dette årsmøde. Franskmanden Dominique Strauss-Kahn (tidligere finansminister) blev den 28. september valgt som ny administrerende direktør fra den 1. november 2007.

Finland har for indeværende formandskabet og koordinatorrollen for den nordisk-baltiske valgkreds, som Danmark er medlem af. Det vil således være den finske finansminister, Jyrki Katainen, der repræsenterer den nordisk-baltiske kreds ved IMFC-mødet. Danske synspunkter vil desuden indgå i EU's fælles indlæg, som fremføres af den portugisiske finansminister, Fernando Teixeira dos Santos.

Mødet ventes primært at omfatte følgende emner:

- Udsigterne for verdensøkonomien
- Kvoter og stemmевægt i IMF
- Øvrige elementer i IMF's mellemfristede strategi

Udviklingskomitéen, den fælles overordnede rådgivende komité mellem Verdensbanken og IMF vedrørende udviklingsspørgsmål, afholder møde den 21. oktober 2007. På dagsordenen er bl.a. Verdensbankens langsigtede strategi og klima.

Udsigterne for verdensøkonomien

IMF's skøn for den globale vækst er i udkastet til World Economic Outlook (WEO) oktober 2007 blevet opjusteret en smule i forhold til tallene offentliggjort i april. Den økonomiske vækst forventes globalt at blive 5,2 pct. i 2007 og 4,8 pct. i 2008. Dette er lidt lavere end væksten i 2006, *jf. tabel 1*.

Tabel 1. IMF's skøn for væksten i verden og udvalgte regioner og lande

År Tidspunkt for skøn	2006	2007		2008	
		April ¹	Okt.	April ¹	Okt.
	-----Realvækst, pct.-----				
Verden.....	5,4	4,9	5,2	4,9	4,8
USA.....	2,9	2,2	1,9	2,8	1,9
Euroområdet	2,8	2,3	2,5	2,3	2,1
.....					
.....					
Tyskland.....	2,9	1,8	2,4	1,9	2,0
Frankrig.....	2,0	2,0	1,9	2,4	2,0
Italien.....	1,9	1,8	1,7	1,7	1,3
Spanien.....	3,9	3,6	3,7	3,4	2,7
UK.....	2,8	2,9	3,1	2,7	2,3
Danmark.....	3,5	2,5	1,9	2,2	1,5
Japan.....	2,2	2,3	2,0	1,9	1,7
Emerging Asia ²	9,3	8,4	9,2	8,0	8,3
Kina.....	11,1	10,0	11,5	9,5	10,0

1) Skønnede tal for 2007 fra *World Economic Outlook*, april 2007.

2) De primære lande i regionen er Kina, Indien, Korea, Taiwan, Hong Kong og Singapore.

Kilde: IMF, *World Economic Outlook*, oktober 2007.

Væksten er bredt funderet, men drives særligt frem af Kina (11,5 pct. i 2007), Indien (8,9 pct.) og Rusland (7,0 pct.). Disse tre lande ventes alene at stå for halvdel af den globale vækst i indeværende år. Verdens mest udviklede lande forventes at vokse mellem 2 og 3 pct.

Væksten i euroområdet og Japan aftog i andet kvartal 2007 efter to kvartaler med relativt høj vækst. USA oplevede en vækst på 2¼ pct. i første halvdel af 2007, hvor især udviklingen på boligmarkedet har påvirket væksten.

Det er muligt, at den seneste tids turbulens på de finansielle markeder kan medføre lavere vækst, blandt andet som følge af strammere kreditvurdering af låntagere. Turbulensens effekter på den økonomiske vækst afhænger bl.a. af, hvor lang tid der går, før markedets likviditet normaliseres, og hvor omfattende turbulensen bliver. De internationale finansielle virksomheder synes imidlertid at være godt rustet til at modstå turbulensen.

Den globale inflation er steget en smule, særligt i emerging markets-lande og udviklingslande. Det skyldes disse landes stærke økonomiske vækst, og at de stigende fødevarerpriser slår kraftigere igennem i disse landes forbrugerprisindeks. Stigningen i fødevarerpriserne skyldes både øget brug af bl.a. korn til produktion af bio-brændsel og svigtende landbrugsproduktion på grund af dårligt vejr. Desuden har høj efterspørgsel holdt olie- og metalpriserne høje.

De store valutaer har i store træk fulgt de tendenser, som er observeret siden starten af 2006. Amerikanske dollars og japanske yen er svækket siden 2006, om end yennen siden er styrket. Euroen, britiske pund og canadiske dollars er ligeledes styrket.

USA

Efter en svag start på 2007 steg væksten i USA i andet kvartal til 3,8 pct. (annualiseret), særligt pga. stærk eksportvækst. Væksten i den amerikanske eksport skyldes både kraftig markedsvækst, og at den amerikanske dollar har været svag. Importen er faldet i takt med lavere forbrug i de amerikanske husholdninger.

Erhvervsinvesteringerne steg kraftigt, særligt i de dele af byggebranchen som ikke beskæftiger sig med boligbyggeri, mens faldet i boliginvesteringerne var mindre kraftigt i forhold til tidligere kvartaler.

De seneste indikatorer for den amerikanske økonomi tegner et blandet billede. Produktionen i industrien er vokset, og væksten i antal beskæftigede har været robust i første halvår. Boligmarkedet er imidlertid stadig svagt med et stort antal huse til salg, faldende salgstal og den laveste tillid blandt boligbyggere siden starten af 1990'erne. Forbrugertilliden er tillige faldet markant i august.

IMF vurderer, at væksten i den amerikanske økonomi vil ligge på 1,9 pct. i både 2007 og 2008, *jf. tabel 1*, på basis af, at amerikansk eksport vil drage nytte af den fortsat lave dollarkurs og vækst i afsætningsmarkederne. Omvendt vil boligmarkedets bidrag til væksten afdæmpes væsentligt. Der er imidlertid stadig usikkerhed om, hvor stor betydning boligmarkedet og turbulensen i den finansielle sektor vil få for amerikansk økonomi.

Svækkelsen i amerikansk økonomi har lettet inflationspresset. Kerneinflationen i USA ligger inden for 1-2 pct., som regnes for den amerikanske centralbanks (FED) uofficielle målsætning, og inflationspresset forventes at aftage yderligere i den kommende tid. Som følge af turbulensen på de finansielle markeder sænkede FED den 18. september styringsrenten til 4,75 pct. og diskontorenten til 5,25 pct.

Underskuddet på betalingsbalancen lå på 6,2 pct. af BNP ved udgangen af 2006, men forventes at falde en smule i både 2007 og 2008 til et niveau på 5,5 pct. af BNP i 2008.

Underskuddet på de offentlige finanser forventes at ligge på 2,6 pct. af BNP i 2007. IMF anbefaler større stramning af finanspolitikken for at sikre holdbarhed i de offentlige finanser på længere sigt.

Europa

Euroområdet har haft en økonomisk vækst på ca. 3 pct. (annualiseret) siden midten af 2006, der især er drevet af en stigning i investeringerne. Væksten i det private forbrug forventes at stige i 2008, bl.a. på baggrund af stigende beskæftigelse, idet fx momsstigningen i Tyskland kun forventes at have en midlertidig afdæmpende effekt. Euroområdet forventes samlet set at vokse 2,5 pct. i 2007 og 2,1 pct. i 2008.

Væksten i euroområdet kan svækkes, hvis usikkerheden på de finansielle markeder varer ved, eller hvis svækkelsen i amerikansk økonomi bliver langvarig. Dertil kommer, at evt. lavere boligpriser i fx Irland, Spanien og UK også vil kunne dæmpe væksten.

Inflationen i euroområdet har ligget i underkanten af 2 pct. den seneste tid, og det forventes, at inflationen vil ligge på samme niveau i resten af 2007 og i 2008. Den isolerede effekt på den tyske inflation i 2008 som følge af bortfaldet af effekten af momsstigningen forventes opvejet af tiltagende lønstigninger og stigende energipriser. Derudover nærmer den tyske ledighed sig det strukturelle niveau, hvilket øger risikoen for en acceleration i lønstigningstakten og inflationen.

Væksten i UK er primært drevet af indenlandsk forbrug. IMF forventer 3,1 pct. vækst i UK i år og lidt lavere vækst næste år (2,3 pct.). Inflationen forventes i 2007 at være noget højere i UK (2,4 pct.) end i euroområdet. I 2008 forventes inflationen at være på samme niveau som i euroområdet (2,0 pct.).

IMF anbefaler generelt fortsat finanspolitisk konsolidering som forberedelse til en aldrende befolkning og for at skabe plads til at fjerne forvridende skatter.

IMF noterer sig desuden, at på længere sigt afhænger euroområdets udsigter af landenes evne til bl.a. at øge produktiviteten og forbedre landenes fleksibilitet. Det gælder særligt produktiviteten inden for servicesektoren, der er lavere end i en række andre industrialiserede lande. Deregulering og åbning for udenlandsk konkurrence i servicesektoren er, ifølge IMF, vigtig for at øge euroområdets langsigtede vækstmuligheder.

*Emerging Europe*¹ fortsætter sin stærke vækst. I 2006 steg væksten til 6,3 pct., og tempoet forventes kun svækket en smule til 5,8 procent i 2007 og 5,2 pct. i 2008. Stigende investeringer, øgede realindkomster og nemmere adgang til kredit bidrager til høj vækst i det indenlandske forbrug. Underskuddet på betalingsbalancen er godt 7 pct. af BNP – højest i de baltiske lande (i Letland skønnet til 25,3 pct. i 2007) og lavest i Slovenien (3,4 pct. i 2007).

¹ "Emerging Europe" består af Tyrkiet; Estland, Letland og Litauen (*Baltikum*); Tjekkiet, Ungarn, Polen, Slovakiet og Slovenien (*Centraleuropa*) samt Bulgarien, Cypern, Malta og Rumænien (*Syd- og Sydøsteuropa*).

Asien

IMF skønner en vækst på 2,0 pct. for Japan i 2007 og 1,7 pct. i 2008, *jf. tabel 1*. Det kan imidlertid ikke udelukkes, at Japan kan blive ramt af uroen på de finansielle markeder, selv om landets finansielle sektor ikke har stærke eksponeringer over for det amerikanske sub-prime boliglånsmarked.

Japans overskud på betalingsbalancen skønnes at udgøre 4,5 pct. af BNP i 2007, og arbejdsløsheden skønnes at falde til 4,0 pct. i 2007. Det stramme arbejdsmarked forventes at understøtte stærkere vækst i indkomster og forbrug.

Japan er fortsat præget af deflation. Efter en periode med stigende priser er forbrugerprisindekset de seneste måneder faldet, og den japanske centralbank har bl.a. i lyset heraf holdt styringsrenten fast på 0,5 pct. siden februar.

Emerging Asia-regionen² fortsatte sin kraftige vækst i første halvdel af 2007. Væksten blev ført an af Kina med 11,5 pct. (annualiseret) i første halvdel af 2007, og Indien med 8,9 pct. (annualiseret) i første kvartal 2007. Kinas vækst drives hovedsagelig af eksport og investeringer, mens væksten i Indien primært er drevet af indenlandsk efterspørgsel. IMF skønner, at væksten i regionen bliver 9,2 pct. i år og 8,3 pct. i 2008.

Betalingsbalanceoverskuddet lå på 5,8 pct. af BNP i regionen i 2006. Det forventes at stige til 6,5 pct. af BNP i 2008. Kinas overskud ligger på 9,4 pct. af BNP i 2006 og forventes at stige til 12,2 pct. af BNP i 2008. Indien har et underskud på betalingsbalancen på 1,1 pct. af BNP i 2006, som forventes at falde til 2,6 pct. af BNP i 2008.

Øvrige lande

Den økonomiske vækst i *Latinamerika* var på 5,4 pct. i 2006 og forventes dæmpet til 4,9 pct. i 2007 og 4,2 pct. i 2008. Afdæmpningen skyldes til dels spill-overeffekter i Mexico og Centralamerika fra lavere aktivitet i USA. Effekterne fra finansuroen i USA har imidlertid hidtil været begrænset, men hvis problemerne bliver større i USA, kan det få yderligere konsekvenser for eksporten fra Latinamerika. Det vil særligt kunne mærkes i Mexico og de centralamerikanske lande, som er mest afhængige af eksport til USA.

Væksten på *det afrikanske kontinent* fortsætter fra 5,6 pct. vækst i 2006 til 5,7 pct. i 2007 og 6,5 pct. i 2008. I landene syd for Sahara forventes også en pæn vækst fra 5,7 pct. i 2006 til 6,1 pct. i 2007 og 6,8 pct. i 2008. Af særlig betydning for væksten i regionen er etableringen af nye produktionsanlæg i de olieproducerende lande. De fleste andre lande i regionen oplever imidlertid også høj vækst, bortset fra Zimbabwe. Væksten skyldes, ifølge IMF, en kombination af forbedrede handelsbetingelser, bedre politik i landene, øget åbenhed i handelen samt kraftig efterspørgsel efter råstoffer fra asiatiske lande.

² De vigtigste lande i "Emerging Asia" er Kina, Indien, Korea, Taiwan, Hong Kong og Singapore.

Væksten i *Mellemøsten* opretholdes af høje oliepriser og høj indenlandsk efterspørgsel. I 2006 lå væksten på 5,6 pct., og IMF skønner, at væksten vil ligge på 5,9 pct. både i 2007 og 2008. Overskuddene på de offentlige finanser og betalingsbalancen er faldet til trods for høje oliepriser, hvilket skyldes øgede offentlige investeringer i infrastruktur, social sikring og investeringer for at udvide kapaciteten i olieindustrien.

IMF's mellemfristede strategi

IMF's kerneopgave er at bidrage til den globale makroøkonomiske og finansielle stabilitet ved at understøtte medlemslandene i tilrettelæggelse og implementering af sund økonomisk politik. Udviklingen i verdensøkonomien, herunder globaliseringen og den øgede mobilitet af varer og kapital mellem landene, betyder, at IMF's muligheder, udfordringer og opgaver ændrer sig og nødvendiggør overvejelser om IMF's rolle i forhold til medlemslandene, således at organisationens komparative fordele udnyttes bedst muligt. Målet er, at institutionen er en relevant aktør for *alle* sine medlemmer ved – gennem sine kerneopgaver (makroøkonomisk og finansiell overvågning, finansiell bistand til lande med betalingsbalanceproblemer og konsulentbistand) – at hjælpe med at udnytte de muligheder den globale udvikling skaber og effektivt håndtere eventuelle risici.

IMF's (afgående) direktør, Rodrigo de Rato, offentliggjorde forud for årsmødet i september 2005 ledelsens indledende tanker om IMF's strategiske udvikling, som blev konkretiseret nærmere op til forårsmødet i IMFC i 2006. Idéerne blev hilst velkommen af IMFC. Som opfølgning herpå drøftede man på årsmødet i september 2006 en rapport fra ledelsen om fremskridt med implementeringen af bl.a. følgende hovedelementer i den mellemfristede strategi: Tilpasning af IMF's overvågning, IMF's rolle i emerging market-lande, IMF's rolle i lavindkomstlande, "governance" (kvoter og stemmer), kapacitets- og institutionsopbygning samt en effektiv styring af institutionen.

På forårets møde i IMFC drøftede man implementeringen af den mellemfristede strategi, og disse drøftelser vil fortsætte på det kommende IMFC-møde. Mere konkret vil der bl.a. blive sat fokus på reformen af kvote- og stemmefordelingen i IMF samt IMF's finanser.

Kvoter og stemmevægt i IMF

IMF's beslutningsstruktur er tæt koblet til størrelsen af medlemslandenes kapitalindskud, de såkaldte kvoter. Kvoterne bestemmer 98 pct. af medlemslandenes stemmevægt i IMF's repræsentantskab og bestyrelse, mens de resterende 2 pct. udgøres af de såkaldte basisstemmer, som er fordelt ligeligt mellem landene – hvert land har således 250 basisstemmer uafhængigt af dets økonomiske størrelse.

I forbindelse med årsmødet i september 2006 godkendtes en resolutionstekst vedrørende tidsplan og rammerne for ændring af kvote- og stemmefordelingen i IMF. Der er således konsensus om en to-trins-proces over to år, som samlet består af en række tiltag og retningslinjer, der har til formål at: 1) Tilpasse landenes kvoteandele således, at deres vægt i verdensøkonomien afspejles bedre heri og 2) Øge

lavindkomstlandenes deltagelse og ”stemme” i IMF. Der var bl.a. enighed om behovet for mindst at fordoble basisstemmerne og for at tilføje ekstra ressourcer til IMF-bestyrelsesmedlemmer med særlig stor arbejdsbyrde, hvilket især er relevant for de to afrikanske valgkredse, der hver omfatter mere end 20 lande.

Første trin har bestået i en ad hoc-kvoteforøgelse til fire emerging market-lande (Kina, Korea, Tyrkiet og Mexico), som var vurderet særligt underrepræsenterede. Deres stemmewægt blev samlet set forøget fra 5,4 pct. til 6,8 pct.

Andet trin består bl.a. af følgende: 1) At nå til enighed om en ny kvoteformel (senest i forbindelse med forårsmødet 2008), hvori der lægges øget vægt på BNP og åbenhed; 2) At nå til enighed om endnu en ad hoc-kvoteforøgelse til et bredere udsnit af lande på basis af den ny kvoteformel senest i forbindelse med årsmøderne i 2008; 3) Minimum en fordobling af basisstemmerne inden den anden runde af kvoteforhøjelser samt at sikre, at basisstemmernes andel af den samlede stemmewægt bevares fremover.

På IMFC-mødet ventes en fortsat drøftelse af den fremtidige kvote- og stemmefordeling i IMF med særlig fokus på kvoteformlen. Målet er at skabe en ny, bedre og mere gennemsigtig formel for beregning af landenes kvoter.

Der synes at være bred enighed om, at formlen skal indeholde fire variable, nemlig BNP, et mål for økonomiens åbenhed, et mål for økonomiens variabilitet og valutareserver. Det drøftes dog fortsat, hvorvidt BNP skal indgå i markedspriser, eller om et udtryk for landenes købekraftskorrigerede BNP (PPP) også skal indgå, evt. i et filter (udvælgelseskriterier til at afgøre hvilke lande, der skal have kvoteforhøjelse).

I forhold til vægtene for de enkelte variable er der generel enighed om, at BNP skal have den højeste vægt, og at valutareserver skal have den laveste vægt. Konkret er der opbakning til en vægt på 50 pct. for BNP som et led i en samlet pakke. Vægtningen af åbenhed og variabilitet er stadig til diskussion.

Det drøftes endvidere fortsat, om man i den nye kvoteformel bør introducere en såkaldt kompressionsfaktor (dvs. at formlen opløftes i en potens mindre end 1, således at landenes kvoter stiger mindre end proportionalt med kvoteformlens variable). Formålet med en kompressionsfaktor er at udjævne betydningen af forskelle i landestørrelse.

Endelig drøftes stadig størrelsen for anden runde ad hoc-forøgelsen af kvoter samt størrelsen af stigningen i antallet af basisstemmer.

Udvikling af en ny indkomstmodel for IMF

IMF's eksisterende indkomstmodel – der primært baserer sig på rente- og gebyrindtægter ved kreditformidling – er blevet uholdbar, idet IMF's udlån er faldet kraftigt bl.a. som følge af lavt udlån til medlemslandene. Det reducerede behov for IMF-lån er i sig selv positivt, og faldet i indtægter fra IMF's kreditgivning er

muligvis et strukturelt fænomen. For IMF er det imidlertid blevet en udfordring at skabe en langsigtet indkomstbase, som er mindre afhængig af udlån og forenelig med de planlagte aktiviteter inden for rammerne af IMF's mellemfristede strategi.

På mødet ventes en drøftelse af IMF's finanser med udgangspunkt i den såkaldte "Crockett-rapport", som indeholder en samlet pakke af forslag til en ny indkomstmodel for IMF, herunder bl.a. en udvidelse af IMF's investeringsmandat, investering af kvotemidler, investering af provenuet fra et begrænset guldsalg, brugerbetaling for teknisk assistance mv. Crockett-rapporten vedrører kun IMF's indtægter, men udgiftssiden og dermed behovet for at begrænse de administrative udgifter rejses løbende i forhandlingerne.

IMF's rolle i lavindkomstlande

IMF prioriterer øget effektivitet i forhold til sit engagement i lavindkomstlandene. Udfordringerne i den del af verden består først og fremmest i at sikre, at den forventede stigende ulandsbistand inklusiv gældslettelse bidrager til makroøkonomisk stabilitet, varig høj økonomisk vækst samt opfyldelsen af 2015-målene (Millenium Development Goals).

Der ventes på IMFC-mødet bl.a. gjort status over samarbejdet med Verdensbanken om den fælles ramme for sikring af et holdbart gælds niveau i lavindkomstlandene, herunder for implementeringen af det multilaterale gældslettelsesinitiativ (MDRI), hvorefter 100 pct. af den multilaterale gæld fra IMF, Verdensbanken og Den afrikanske Udviklingsbank eftergives de lande, der er kommet igennem HIPC-processen.³ IMF iværksatte det multilaterale gældslettelsesinitiativ i januar 2006, og indtil videre har 24 lande kvalificeret sig til gældslettelse fra IMF. Processen skrider fremad, efterhånden som de relevante lande opfylder de økonomiske kriterier for gældslettelse. Herefter er det vigtigt at sikre, at landene ikke igen opbygger uholdbar gæld.

IMF's makroøkonomiske overvågning

Den 15. juni 2007 vedtog IMF's bestyrelse en ny beslutning om bilateral overvågning af medlemslandenes økonomiske politik, som erstatter 1977-beslutningen om overvågning af valutakurspolitikker. Formålet med den nye beslutning er at effektivisere og fokusere IMF's makroøkonomiske og finansielle overvågning med særlig vægt på, at landene ved tilrettelæggelse af deres valutakurspolitik skal sikre ekstern stabilitet.

Den nye beslutning bliver allerede anvendt i den løbende økonomiske landeovervågning, de såkaldte Artikel IV-konsultationer.

Endvidere blev der i august opnået principiel enighed om en erklæring, der skal udstikke de overordnede prioriteter (konkrete emner) samt ansvarsfordeling i IMF's overvågning, bl.a. for at øge gennemsigtigheden i overvågningen.

³ HIPC-initiativet er et internationalt program for gældseftergivelse til en række af verdens 'heavily indebted poor countries' (HIPC) og omfatter potentielt over 40 lande. Både multilaterale og bilaterale långivere giver gældseftergivelse efter de i initiativet fastlagte retningslinjer.

Endelig har man i 2007 tilendebragt de første såkaldte ”multilaterale konsultationer”, som er et nyt element i IMF’s overvågning, der blev sat i værk på IMFC’s forårsmøde 2006. De første konsultationer fokuserede på årsagen til og effekterne af de globale økonomiske ubalancer og involverede – ud over IMF – Saudi-Arabien, Kina, Japan, euroområdet og USA. Nye multilaterale konsultationer er under overvejelse, men emnet er endnu ikke fastlagt.

Nordisk-baltiske synspunkter

Nordisk-baltisk valgkreds vil på IMFC-mødet bl.a. fremhæve følgende:

- En ny kvoteformel skal i højere grad end i dag reflektere medlemslandenes relative vægt og rolle i verdensøkonomien samt IMF’s mission og formål. Kvoteformlen bør være simpel, transparent og baseret på sunde økonomiske principper samt indeholde en kompressionsfaktor. Nordisk-baltisk valgkreds foretrækker anvendelse af BNP i markedspriser frem for købekraftskorrigeret BNP. Ændringen af formlen skal primært komme de relativt set mest underrepræsenterede lande til gode. For at fremme stemmewægten for lavindkomstlandene bør antallet af basisstemmer tredobles.
- En ny indkomstmodel for IMF bør bl.a. være transparent og forudsigelig. Et begrænset guldsalg og en undersøgelse af mulighederne for en forsigtig udvidelse af IMF’s investeringsmandat kan bl.a. støttes. Mht. forslaget om at investere en del af kvotemidlerne, opfordrer nordisk-baltisk valgkreds til yderligere analyse, herunder af mulighederne for at generere ekstra indkomst ved investering af kvotemidler. Sideløbende med drøftelserne om en ny indkomstmodel bør IMF arbejde for at begrænse institutionens administrative udgifter. Da IMF’s tekniske assistance fortrinsvis ydes til lavindkomstlande er nordisk-baltisk valgkreds skeptisk over for at indføre brugerbetaling for sådanne ydelser og anser det for tvivlsomt, at de væsentligt kan forøge IMF’s indkomst.
- IMF’s arbejde i lavindkomstlandene bør fortsat fokusere på IMF’s kerneopgaver, herunder overvågning og rådgivning i forhold til at sikre makroøkonomisk og finansiell stabilitet. Ansvarsfordelingen mellem IMF og Verdensbanken bør tydeliggøres. Nordisk-baltisk valgkreds ser et fortsat behov for midlertidige lån til lavindkomstlandene, mens IMF’s strukturelle finansiering af lavindkomstlandenes programmer for vækst og fattigdomsbekæmpelse bør revurderes i lyset af, at lavindkomstlandenes efterspørgsel efter disse lån er faldet.
- 2007-beslutningen om bilateral overvågning ventes at gøre IMF’s overvågning mere effektiv og transparent. Den kommende erklæring om prioriteter og ansvar i IMF’s overvågning ventes at styrke båndet mellem landespecifik overvågning og de multilateralt aftalte mål for overvågning. De multilaterale konsultationer anses for et vigtigt element i at styrke IMF’s overvågning. Nordisk-baltisk valgkreds understreger behovet for stigende fokus på regionale og finansielle emner i IMF’s overvågning.

Yderligere information

Nordisk-baltisk indlæg på IMFC-mødet og årsmødet samt halvårsrapporten ”The Global Economy and Recent Policy Developments in the International Monetary Fund” udarbejdet af nordisk-baltisk kontor i Washington DC ventes offentliggjort på Nationalbankens hjemmeside www.nationalbanken.dk. Der henvises i øvrigt til IMF's hjemmeside www.imf.org.